

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 29. Societas Paraquariæ metropoli restituitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

*Missus ab
Peruvia
Proregi.*

Regalis, & eo morte sublato, ab Marchione Montium Clarorum, Proregibus, ut nimiorum servitiorum usus tolleretur: nam satis constabat, nec apud Indos, nec apud hostes, in Chileno regno Fidem Christianam propagari posse, nisi servitia illa abolerentur. Verum quoniam nec ipse Marchio satis autoritatis & virium ad tantam rem conficiendam habere se fateretur, & omnia in pejus sub novo Chileno regni Prætoro caderent, habito Senatûs-consulto, Ludovicum Valdiviam ad Regem Catholicum in Hispaniam amandat, ut solidè extremæ calamitatis suprema potestas intercederet.

CAPUT
XXIX.
Societas
Paraquariæ
metropoli
restituatur.

*Jussu Clau-
dii Aquavi-
væ.*

*Marcellus
Lorençana
& Josephus
Catalanus
naufragan-
tur.*

*Episcopo oc-
currunt.*

*Benevolè ab
Assumptionis
civibus reci-
piuntur.*

*Lata excur-
sione.*

CAPUT
XXX.
Marcelli
Lorençanæ
vexator ca-
stigatur.

EODEM anno, Illustrissimus Dominus Ignatius Loïola, Divi Ignatii nepos, Paraquariensis Episcopus, Joanni Romero dedit litteras amicè minaces, aiens, se apud summum Pontificem, apud Regem Catholicum, & Societatis Generalem questurum, nisi Societas Paraquariæ restitueretur, quam si ab sua Diocesi abesse ante cognovisset, nunquam adductum iri, ut Episcopalem dignitatem admitteret. Quando hæc litteræ Joanni Romero, in Tucumania versanti, reddite sunt, eodem planè tempore Claudii Aquavivæ Generalis, & Peruvix Provincialis, eidem mandata perferebantur, quibus jubebatur, ob postulata Magistratûs Assumptionis urbis Paraquariæ, Marcellum Lorençanam restituere, cui additus est socius Josephus Catalinus in agro Romano natus, grandibus factis per medium ferme sæculum Annales nostros illustraturus. Hos adverso fluvio Argenteo, fluctus mari concitato similes evolvere solito, navigantes tempestas excepit, adeo scæda, ut rate cum vectoribus submersâ, vix latum unguem ab morte abfuerint. Emergere tamen, Indorum fluctus natando everberantium humeris, & Cœlitum, ut creditum est, ope. Atque ut videas summi Numinis Providentiam, mensam in deserto rursum ponentis: viatico corrupto, cum nihil ad longissimi itineris cibatum suppeteret, contigit ut eodem ferme tempore Illustrissimus Episcopus Loïola, secundo flumine è Paraquaria ad portum Boni-aëris navigans, ad naufragantium Sociorum litus appelleret, quos incredibili affectu amplexatus, Divinæ Majestati gratias egit, quod votorum compos, Societatem suæ Diocesi postliminiò restitutam videret. Secundum id post diurnum colloquium, & extemporales in arena epulas, dato diplomate, amplissimâ potestate ad res conscientiarum in Episcopatu suo componendas utrumque instruit, liberaliterque sui viatici parte donatos, ab se bene precatus amittit. Thomas Fildius, senex optimus, triennio integro in Assumptionis urbe persistens solus & æger, Societatis æstimationem vitæ integritate magis, quam litteris, sustentarat. Ubi verò Lorençana, & Catalinus, doctrinâ & virtute præstantes, magno civium plausu advenere, officia benefaciendi omnia in singulos Ordines pro dignitate dispensavere: & Catalinus statim nominis claritudinem sibi comparavit: nam cum nobili matronæ, de vita periclitanti, nec Canonici, nec cives, nec alii Religiosi homines persuadere quivissent, ut Christiano ritu in viaticum Corpus Christi sumeret, propterea quòd ex prava opinione mortem sibi accelerandam Sacramenti sumptione crederet. Is, precibus breviter fufis, obstinatæ fœminæ cœleste auxilium impetravit, quo adjuta, & peccata ritè deposuit, & magnâ profus pietate ultimis Mysteriis communicavit. Cæterum Socii non tantum urbi utiles erant, sed Indorum Oppida procul posita, Sacerdotibus destituta, per vices curatum ibant; tantâ virtutis opinione, ut exinde, quòd fœminarum aspectum, atque ciborum delicias fugerent, abstemii Patres per Paraquariam à Barbaris Jesu Socii vocitari cœperint. Lata hæc initia, pro humanarum rerum conditione, Lorençanæ vexatio, quæ deinde in suum vertit authorem, excepit. Res sic sese habuit.

INDI superiora Paraquarii littora incolentes, conjuratione factâ, per insidias aliquot Hispanos scædè trucidarant; ad quos castigandos dum Proprætor, aliquot armatis cohortibus comitatus, properat, malo consilio usus, omisâ rebellium vindictâ, ex itinere ad Guatorum gentem, amicam planè & innocentem, divertit: Inter quos trucidatione & populatione factâ, per nefas quamplurimos

in servi-